A°. 1854. N°. 274.

ZATURDAG 18 NOVEMBER.

UTRECHTSCHE PROVINCIALE EN STADS-COURANT

Algemeen Advertentie-Blad.

Bij deze COURANT behoort een BIJVOEGSEL.

UTRECHT 18 November.

Eene **telegraphische tijding**, over Semlin ontvangen, brengt de tijding uit Konstantinopel van den 9., dat prins *Napoleon* aldaar was aangekomen, aan de dissenterie lijdende.

Uit de Krim wordt gemeld, dat de Russen de hoogte van Balaklava verlaten hadden, nieuwe versterkingen schijnende af te wachten.

Men is nog wachtend op de nadere verslagen van den strijd, die op den 5. Nov. onder de muren van Sebastopol is geleverd, en die de meest gewigtige schijnt, die nog in de Krim is gevoerd. Intusschen wordt er bovenal gewaagd van de versterkingen, die reeds gezonden zijn of nog zullen gezonden worden. Men meent, dat tegen het einde van het jaar misschien 2 legers van 150,000 man in de Krim over elkaâr zullen staan. Intusschen wordt van verschillende zijden beweerd, dat het leger der verbondenen op 50,000 man is zamengesmolten, die door een veel sterkeren vijand ingesloten, eene vrij gevaarlijke stelling zouden hebben. De *Times* ziet op den duur alleen heil in het zenden van troepen naar de Krim. Het blad beweert, dat, zoolang de verbondenen nog slechts eene divisie over hebben, zij in de Krim het veld kunnen houden, maar zoo als de zaken thans loopen, zal men er in twee maanden misschien 80,000 Russen gedood hebben, maar zal ook het leger der verbondenen niet meer bestaan. Al vallen er 2 Russen tegen een Franschman of Engelschman, dan zal men tegen nieuwjaar op nul zijn gereduceerd, en de vijand zal, ofschoon tweemaal meer volk verloren hebbende, meester blijven van het terrein. Evenwel kunnen de verbondenen gemakkelijker versterking zenden naar de Krim dan de Russen. De reis over zee is veel beter. Maar het zenden van versterking vereischt spoed, of men zal per dag 1000 man verliezen bij herhaalde zegepraal en daarmede de vruchten op 't spel zetten van een jaar arbeid, terwijl de goede naam der Engelsche Fransche legers zal zijn opgeofferd.

Evenwel wordt het weêrsproken, dat als er een groot Fransch leger naar de Krim wordt gezonden, de helft der kosten door Engeland zal gedragen worden. Men zal omtrent deze aangelegenheid de uitkomst moeten afwachten van de onderhandelingen, die door lord *Palmerston* te Parijs zullen gevoerd worden.

Wat de onderhandelingen betreft, die men zegt, dat Rusland zou willen aanknoopen op de vroeger verworpen voorwaarden, men beweert misschien niet ten onregte, dat, als dit bevestigd wordt, niet de vrede maar alleen winst van tijd door den Czaar beoogd wordt. — De *Köln. Z.* zegt echter, dat tegen het voorjaar geheel Europa zich zal en moet vereenigen, om de heerschzucht van Keizer *Nikolaas* te bedwingen, zoo als het vroeger die van *Napoleon I.* heeft beteugeld. Frankrijk's overmagt was echter slechts eene voorbijgaande en vond alleen grond in den krijgsmansgeest van zijn vorst; de overmagt van Rusland daarentegen is eene blijvende, die gegrond is op de langzame uitbreiding en ontwikkeling van een ontzaggelijk gebied, dat sinds *Peter den Groote* met de regelmatigheid van een Gletscher zich naar Europa heeft vooruitgeschoven.

Evenzeer als men zeer weinig in Duitschland aan de vredesgezindheid van den Czaar gelooft, evenmin houdt men het er voor, dat Oostenrijk aan de wenschen van Pruissen zal toegeven, ofschoon het Weenerkabinet buiten kijf eene veel meer welwillende positie tegenover Rusland neemt.

De betrekking tusschen de Porte en Griekenland, wordt telkens vriendschappelijker. 12,000 stuks vee zijn door de Grieken aan de Turken teruggegeven, van wie ze bij den opstand waren ontroofd. — De troepen der verbondenen zullen te Athene voor rekening der Grieksche regering goed worden gehuisvest; dit is de eerste afkorting voor de rente der 60 millioen, die door de 3 grootmagten in der tijd zijn gewaarborgd.

— De opgave ter sekretarie omtrent de cholera hier ter stede is als volgt:

Op den 16. Nov. zijn in behandeling gebleven		11
tot den 17. " des middags 12 uur bijgekomen		2
		13
Overleden	4	
Hersteld	1	
		5
Bleven dien middag dus in behandeling		8

— Z. M. de Koning heeft den heer *L. A. Bruyn* benoemd tot burgemeester van Delfshaven.

— Gister namiddag, omstreeks 6 ure, arriveerde hier, van Soestdijk komende, Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*. Na aan het Stations Koffijhuis en Logement eenige ververschingen gebruikt te hebben, is Z. K. H. met den gewonen spoortrein over Arnhem naar Berlijn vertrokken.

:— H. M. de koningin benevens de jeugdige prins zijn heden middag, ten 1½ ure, van HD. buitenlandsche reis in deze residentie teruggekeerd.

*— Naar wij vernemen, zullen er dezen winter weder eenige onderoff. van het leger bij het instructiebataillon worden geattacheerd, om aldaar opgeleid te worden tot de betrekking van 2en luitenant-kwartiermeester of 2en luitenant administrateur van kleeding en wapening.

§— De heer *van Bosse*, lid der Tweede Kamer, heeft aan die Kamer eene nieuwe nota ingediend, waarbij hij in uitvoerige opgaven van cijfers treedt ten betooge der gegrondheid zijner bedenkingen, in eene vorige nota ontwikkeld ten aanzien van het hooge cijfer der begrooting voor 1855, in vergelijking met de jaren 1850 en 1851, ter wederlegging van de aanmerkingen der regering op zijne vorige nota.

*— De algemeene tentoonstelling van schoone kunsten, in 1855 te Parijs te houden, zal den 1. Mei geopend worden, en bestaan uit werken van fransche en vreemde kunstenaars, nog levende op 22 Junij 1853.

Het getal voorwerpen, dat ieder kunstenaar zal mogen inzenden, is niet bepaald, terwijl ook vroeger tentoongestelde stukken mogen worden ingezonden.

Zij zal omvatten schilderijen, teekeningen, waterverwen, pastels, miniaturen, émoux, porcelein, beeldhouwwerk en medailles, gravuren en lithografiën.

De glasschilderingen, die uitsluitend het karakter hebben van de ciratie, zullen in de nijverheidstentoonstelling opgenomen worden.

Men zal niet toelaten:

1o. Schilderijen, die niet geënkadreerd zijn;
2o. Beeldhouwerk, dat niet in gebakken potaarde is;
3o. Naamlooze stukken;
4o. Kopiën (behalve die welke een voorwerp in een ander genre voorstellen, b. v. eene lithografie naar eene schilderij, enz.)

De werken der vreemde kunstenaars zullen eerst beoordeeld worden, door de daartoe ingestelde nationale kommissiën.

Geen stuk van een vreemd kunstenaar wordt toegelaten, indien het niet met voorkennis en onder het zegel der kommissie van zijne natie is ingezonden.

De kommissiën van ieder land zijn verzocht ten spoedigste en zoo naauwkeurig mogelijk, de uitgestrektheid der plaats die zij denken noodig te hebben op te geven.

Al de werken der fransche kunstenaars zullen aan eene fransche jury onderworpen zijn.

De vreemde kunstenaars zullen vertegenwoordigd worden door de afgevaardigden van hunne kommissiën.

De voorwerpen moeten aan het gebouw der tentoonstelling van schoone kunsten ingezonden worden.

— De Haagsche korrespondent van den *Courrier de la Meuse* meldt, dat de generaal *de Lamoricière*, vergezeld van een persoon, die zijn adjudant zou zijn, zich sedert eenige dagen in de residentie zou bevinden.

— De Gemeenteraad te Arnhem heeft in zijne vergadering van den 16 Nov. onder anderen besloten, het gebruik van de nieuwe zaal Musis Sacrum tot 1 Mei 1855, voor niet te verleenen aan de Roomsch-Katholijke gemeente aldaar, ten einde daarin godsdienstoefeningen te houden gedurende de herbouwing van het kerkgebouw op St. Walburgen. *A. C.*

*— Uit Vlissingen wordt ons van den 16. Nov. geschreven. „Heden morgen, om 8 ure, zeilde Zr. Ms. fregat de Ruyter, komm. '*t Hooft*, van onze reede naar zee. Het geschut der marinebatterij en de muziek van het 4e reg. inf. bragten de vertrekkenden, bij een flinken Z. O. wind, den afscheidsgroet. Er bevinden zich aan boord 650 man, waaronder 56 officieren. Bij het vertrek was de etat-major welvarende en opgeruimd."

— Uit Elseneur wordt van den 9. dezer geschreven, dat Z. M. stoomschepen Amsterdam en Cycloop daar zijn ten anker gekomen, om de met granen en hennep beladen, naar Nederlandsche havens bestemde bodems door het Kattegat te slepen. Volgens berigt van 12 dezer van opgemelde plaats, was het stoomschip Amsterdam den vorigen dag, met zes Nederlandsche kofschepen op sleeptouw, noordwaarts vertrokken.

— Onder meerdere passagiers zijn van Rotterdam met het schip Wilhelmina, kapitein *van der Zweep*, naar Java vertrokken, een personeel van 27 Fransche opera-zangers en zangeressen onder directie van den Heer *Condel;* dit belooft eene aangename reis en veel genot voor de koloniale inwoners, aangezien, naar wij vernemen, zich uitstekende talenten onder dit personeel bevinden. Bij den eersten gustigen wind, kan het schip zee kiezen. *H.*

— Naar wij vernemen, heeft het op gisteren avond door de maatschappij *Caecilia* te Amsterdam gegeven koncert de som van ƒ 1364.90 opgebragt. Wijders is ontvangen een legaat groot ƒ 50, van wijlen den heer *Aron Henriques de Mesquita Jr. Amst. C.*

— Door de Nederlandsche Handel-Maatschappij zijn bevracht geworden de navolgende vier schepen, als: op Amsterdam terug, Sirinis, kapt. *H. Mulder*, Joan Melchior Kemper, kapt. *B. van der Plas*, an Johanna Maria, kapt. *A. A. Sissingh*, de laatste van Rotterdam, en op Rotterdam terug, Maria Magdalena, kapt. *F. H. Popken.*

*— De Belgiesche historieschilder *N. de Keijzer* is benoemd tot lid van de Belgiesche kommissie voor de algemeene Parijssche tentoonstelling, in plaats van den heer *Gallait*, die voor deze betrekking bedankt heeft.

DEN HELDER 17 November.

Te Texel binnen Koning Willem II, kapt. *Giezen*, van Tjilatjap.

Zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

In de zitting van de 2e Kamer van den 17. is na korte beraadslaging met 57 tegen 2 stemmen besloten tot het in overweging nemen van het voorstel van den heer *Wintgens*, betreffende de instelling van Raden van gezondheid.

Bij de beraadslaging over het in overweging nemen van het voorstel van den heer *Hoëvell* c. s., tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen, is door den Minister van financiën o. a. verklaard, dat de Regering zich gelukkig zoude achten, met dieper ingrijpende vermindering van belasting te kunnen voordragen dan zij heeft gedaan, maar, na de aangelegenheid rijpelijk te hebben onderzocht, is ze overtuigd dat zij bij hare voordragt behoorde te volharden; — dat de staatkundige verwikkelingen in het buitenland van dien aard zijn, dat niemand kan berekenen van welken invloed deze kunnen wezen op ons vaderland, en dat men, onder dergelijke omstandigheden, geene inkrimping van middelen kan voordragen, zonder zich aan eene zware verantwoordelijkheid bloot te stellen; dat hij echter geredelijk kan verklaren, dat, zoo dra de stand der staatkundige aangelegenheden dit zal gedoogen, de Regering zich zal haasten, met op den reeds ingeslagen weg van ontlasting voort te gaan, en alsdan in de eerste plaats in aanmerking te nemen de afschaffing van den accijns op het gemaal van de rogge, met eene evenredige ontlasting van de belasting op de tarwe.

De heer *v. Nispen* heeft zich, ter zake van het gewigt van het onderwerp, voor het in overweging nemen van het voorstel verklaard, zonder echter het zelve aannemelijk te achten. Deze spreker heeft echter ook niet met het gevoelen der Regering ingestemd, dat de afschaffing van den accijns op het gemaal van de rogge behoorde te worden uitgesteld, vermits de billijkheid gebood, dat de behoeftige klasse in dit opzigt onmiddelijk mogt worden ontlast.

De heer *de Kempenaer* heeft vijf punten van bezwaar ontwikkeld tegen het in overweging nemen van het voorstel. Zij waren, o. a. dat het 1o ongeraden was

dat de Kamer het initiatief zoude nemen voor eene vermindering van belasting; 2o om dat de voordragt, even als die der negen leden in 't afgeloopen jaar, alleen strekte om eene inbreuk te maken op het stelsel der belasting; 3o omdat de Regering reeds had voorgedragen alles wat men, tot ontlasting der menigte, op dit oogenblik kon doen, en het roekeloos zoude zijn, verder te gaan; 4o omdat, met het oog op de aanzienlijke behoeften, waarin welligt zoude moeten worden voorzien, het zeer ongeraden zoude zijn, om zich van de middelen tot dat einde te ontdoen, en om dat 5o op een oogenblik, dat het vaderland in hooge mate rust en kalmte behoeft, het voorstel van eene afschaffing, waardoor onrust kan worden teweeg gebragt, niet raadzaam is.

De heer *Thorbecke* heeft deze bedenkingen beantwoord, en heeft daarbij inzonderheid willen doen uitkomen, dat de voorstellers van de onderwerpelijke voordragt volstrekt geene dusgenaamde populariteit hebben beoogd, en dat er van de beraadslaging daarover geene onrust of verwarring te duchten is.

Met 53 tegen 5 stemmen is besloten om het voorstel in overweging te nemen. Tegen hebben gestemd de heeren *Hoekwater*, *Schimmelpenninck*, *van Amerongen*, *Kien* en *de Kempenaer*. (*)

De heer *v. Nispen* heeft verlof verzocht en bekomen om tot den minister van Binnenl. Zaken eenige vragen te rigten, over den toestand, in welken eene onzer rivieren verkeert, ter zake van de werken van de Rijnspoorweg-maatschappij, en de belemmeringen, welke daaruit bij aanwas van water of ijsgang kunnen ontstaan.

De heer *Thorbecke* heeft de centrale afdeeling indachtig gemaakt op het naar zijn inzien wenschelijke, dat met het verder onderzoek van het voorstel van den heer *v. Hoëvell c. s.* spoed werd gemaakt.

(*) Van de beide beslissingen der Kamer en van de verklaring des ministers is gister namiddags reeds door een telegraaf-berigt aan onze geabbonneerden in de stad mededeeling gedaan.

DUITSCHLAND.

TRIEST, Donderdag 16 November.

De *Triester Zeitung* berigt, dat de verbondenen het plan hebben in de Krim te overwinteren en zich aldaar zooveel mogelijk te versterken.

Uit Athene wordt van den 10. Nov. berigt, dat op nieuw Fransche troepen van daar naar de Krim zijn vertrokken. De oorlogsminister *Kalergis* had den Russieschen zaakgelastigde bedreigd, hem het land te zullen doen verlaten.

— *Weenen* 16 *Nov.* 5 pCt. 83; N. L. $97\frac{1}{4}$; bank 1232; wissel op Londen 12,06; Parijs $145\frac{1}{2}$; zilver 27.

ENGELAND.

LONDEN, 16 November.

De *Sun* berigt, dat de oogst in Groot Brittanje 16,550,000 *quarters* graan heeft opgeleverd, terwijl de jaarlijksche konsumptie er 18 millioen behoeft. Dit klein verschil wordt gemakkelijk aangevuld. De prijzen zullen echter hoog blijven, omdat de voorraadschuren van voorleden jaar weinig meer over hebben.

— Nadat de *Times* en de verdere drukpers luide hebben geroepen, dat versterkingen naar het Oosten moesten gezonden worden, wordt thans openbaar, dat het zenden van troepen steeds is voortgezet. Als versterking zijn achtereenvolgens gezonden 6,601 man, die reeds in de Krim moeten zijn aangekomen. Nog wordt de inscheping vervorderd van 4,300 man, zoodat weldra bijna 11,000 man versterking in Eng. troepen zal zijn afgezonden. Men mag aannemen, dat hiermede de geleden verliezen zullen zijn aangevuld.

Dat het zenden van troepen door het algemeen wordt geeischt blijkt daaruit, dat op verschillende punten meetings worden gehouden, om bij de regering er op aan te dringen, dat zooveel mogelijk troepen worden afgezonden.

Omtrent het gevecht van den 25. worden nog allerlei bijzonderheden medegedeeld. Een toeschouwer schrijft, dat de opperbevelhebbers met hun staf van de hoogte af zeer gemakkelijk konden zien, wat er in de vlakte geschiedde. De eerste charge der Engelsche ruiterij op den vijand was schitterend. De Schotsche *grays* en de dragonders van Enniskillen vlogen, onder een geschreeuw, dat aller hart deed huiveren, tegen den vijand in. De eerste linie der Russen werd verplet. Men hoorde eenig wapengekletter, eenige sabels zag men schitteren, en toen verdwenen de grijze paarden. Een oogenblik later vielen de verdunde gelederen op de 2e Russiesche linie in. „God beware hen, ze zijn verloren!" riepen alle toeschouwers uit. Het was een heldenstrijd. De eerste linie der Russen had zich hersteld, eerst op de flank en toen in het centrum en keerde zich tegen de stoutmoedige Engelsche strijders. Met de sabel in de vuist baanden deze zich een weg door de vijandelijke eskadrons en wierpen zich met de snelheid van een afgeschoten pijl, op nieuw op de 1e vijandelijke linie met zulk een geweld, dat de vijand werd op de vlugt gedreven. Deze charge was zoo uitstekend geweest, dat een luid hoerah uit aller mond de terugkeerenden begroettede. De troepen wuifden met hunne mutsen en klapten in de hand. Lord *Raglan* liet generaal *Scarlett* dadelijk door een adjudant zijnen gelukwensch brengen over de gelukkig volbragte beweging. Toen later het ongelukkig niet goed begrepen bevel door graaf *Lucan* werd ontvangen, om de stukken op de door de Russen genomen verschansingen te hermeesteren, en dit aan lord *Cardigan* werd overgebragt, begrepen de ligte ruiters dat het eene wanhopige daad was, maar niemand versaagde. Zij stormden door de 1e vijandelijke linie, doorbraken ook de tweede linie, storteden op de batterijen, sabelden er de artilleristen neer, en toen op eene vierdubbele linie van den vijand stuitende, keerden zij met tientallen terug, waar zij met honderden waren afgereden. Hoe ongelukkig deze charge was, allen, die hem zagen uitvoeren waren opgetogen over de gehoorzame stoutmoedigheid waarmede de kleine bende zich te midden van het vijandelijk leger waagde.

— 17 *Nov.* Gec. $91\frac{3}{8}$; Sp. 3 pCt. $37\frac{3}{4}$; 1 pCt. $18\frac{1}{4}$; Rusl. 5 pCt. 95; $4\frac{1}{2}$ pCt. 85; Holl. 4 pCt. $90\frac{1}{4}$; $2\frac{1}{2}$ pCt. $60\frac{1}{2}$; Sard. 5 pCt. 87; Braz. 97.

FRANKRIJK.

PARIJS 16 November.

De 7e en 8e divisien, die naar het Oosten worden ingescheept, staan onder bevel van de generaals *Dulac* en *de Salles*.

Omtrent den belegeringsarbeid vervolgt de *Const.* zijn dagboek: Den 26. zijn 's nachts een 50tal gezadelde paarden los tot ons overgekomen. Enkelen dwalen nog in de vlakte; van beide zijden wordt op hen jagt gemaakt. Het geschut der vesting is stil gebleven, maar uit veldstukken is door den vijand een levendig vuur geopend. — Den 27. heeft men de loopgraven vóór de 2e paralel beginnen te graven. Onze tirailleurs doen uit hunne wolfsgaten steeds ijverig hun best; het zijn uitgelezen schutters; er is echter een liefhebber, die hen sinds dagen uittart, door de soldaten *de witte paletot* genaamd. Deze komt elken dag met eigen bedienden zijn kanon in positie stellen, en rigt zelf het stuk. Na elk schot gaat hij echter voor eenige oogenblikken in eene tent, die hij digt bij zijn kanon plaatst. Een 50tal zijner bedienden hebben de scherpschutters reeds geraakt, den liefhebber zelf nog niet. De soldaten beweren, dat hij ten hunne genoege, slechts groote poppen laat vallen, als ze schieten. — Den 28. werd de genie arbeid tot op 260 el van het bastion van den Mast voortgezet. — Den 29. is het weder veranderd; er is met noordenwind een ijselachtige regen gevallen. Men werkt te ijveriger om zich te verwarmen. — Den 30. is de hemel weer helder, maar de koude blijft. De Russiesche artillerie verlaat de omheining, die door tirailleurs wordt bezet. De belegerden leggen echter achter de omheining nieuwe batterijen aan, die met talrijk geschut worden bezet. In plaats van het grof geschut gebulder verneemt men nu voortdurend het scherp en klagend gefluit van de kegelvormige karabijnkogels. Des nachts hoorde men zwaar geschiet naar den kant van Balaklava. — Den 31. was het werk zoo gevorderd, dat men den volgenden dag het vuur uit de 2e paralel dacht te beginnen. Er zullen dan elf batterijen in het vuur komen.

De vloten, verneemt men, blijven in hare vroegere positiën; de marine is echter van het grootste nut, want behalve de batterijen door haar bediend, werken de zeelieden tot het gereed maken van aarden zakken, terwijl zij de zwaarste stukken geschut op alle punten brengen, waar de bevelhebbers het verlangen.

De berigten uit Konstantinopel van den 5. melden, dat hevige wind, met regen en aardbeving, de zoogenaamde *dooden-storm*, is losgebarsten. In de Zwarte zee is het daarom ongastvrij; doch in en nabij de Krim is het weder goed gebleven. — De firman, tegen den slavenhandel op de kusten der Zwarte zee, door de Porte uitgevaardigd, is vooral door de vlootvoogden gewenscht, die zich er over hebben beklaagd, dat die onmenschelijke handel onder hunne bescherming plaats vond.

PARIJS, Vrijdag 17 November.

Een keizerlijk besluit, heden morgen in den *Moniteur* te lezen, beveelt de onmiddelijke herstelling van de 6e kompagnie van het 3e bataillon bij elk der 100 regementen van linie.

Het officiële blad deelt voorts eene dépêche uit Weenen mede van den 16. Nov., zijnde het berigt van Prins *Menschikoff* van den 8. Nov., waarin hij meldt, dat sedert den 5. Nov. niets voor Sebastopol is voorgevallen. De Russen herstellen hunne versterkingen en de bondgenooten zetten de belegeringswerken met ijver voort.

De *Moniteur* voegt er bij, dat uit deze mededeeling blijkt, dat de toestand der belegerden goed is, en dat het gevecht op den 5. Nov. eene goede uitwerking heeft gemaakt.

Het officiële blad behelst tevens het vervolg van het dagboek van den generaal *Canrobert* wegens de belegering tot den 25. October.

— 17 *Nov.* $4\frac{1}{2}$ pCt. 95,50; 3 pCt. 71,30; Sp. 3 pCt. $33\frac{7}{8}$, Met. 5 pCt. $82\frac{7}{8}$.

ADVERTENTIEN

*** Getrouwd:
BERNARD TER HAAR,
Hoogleeraar te Utrecht,
Weduwn. van J. M. VAN WOUDENBE[illegible]
en
H. E. ROERING,
Wed. den WelEdGestr. Heer D. L. JONQUIÈR[illegible]
's Hage den 16. November 1854.

*** De ondergeteekende betuigt zijnen opregt[illegible] dank voor de vele bewijzen van hartelijke vrien[illegible] schap en belangstelling, die hij gedurende zij[illegible] ziekte en bij zijne herstelling heeft mogen ontvang[illegible]
Utrecht, 17 Nov. 1854. R. VAN REES.

*** **Verkooping** van eene pa[illegible] zware en gave IEPEN BOOMEN, SCHIE[illegible] WILGEN, EIKEN HAKHOUT om[illegible] Eeken, en ELZEN en ESSCHEN HAKHOUT op Donderdag den 30. November 1854, voormi[illegible] dags om 11 ure, aan de Steenenbrug te Overlangbroe[illegible]

HOUTVEILING.

*** Aan de belanghebbenden wordt bekend g[illegible] maakt, dat op later aan te kondigen dagen, op d[illegible] Huize *Bleijendaal*, te Soest, publiek zullen verko[illegible] worden:

Buitengewoon zware en gave BEUKEN en EIKE[illegible] BOOMEN, geschikt tot Molenassen, Roeden e[illegible] allerlei soort van werkhout. *ZEGT HET VOOR*[illegible]

TE HUUR,

*** Een STAL en KOETSHUIS (ook geschi[illegible] tot bergplaats) in de Molensteeg. Te bevragen [illegible] E. J. VAN SCHAICK, Mr. Timmerman, Boothstra[illegible]

*** Bij den ondergeteekende zijn te bekomen a[illegible] soorten van KAGCHEL- en SMITS-STEENK[illegible] LEN, tegen een matigen prijs. Hij waarschu[illegible] tevens om geene goederen of gelden af te geven a[illegible] zijn gewezen schipper EVERD VAN DUREN [illegible] diens Huisvrouw. J. VAN DER GRIFT.

In den Haarlemmer kelder, onder de Mu[illegible]

OESTER- EN ZALMBERIGT.

*** A. VAN BROEKHUIJZEN, in de Lijnma[illegible] te Utrecht, heeft heden aangekregen eene extra pa[illegible] BLANKE GESPEENDE en FRISCH GEVANG[illegible] *Zeeuwsche* en *Texelsche* OESTERS; Vette geroo[illegible] WINTERZALM; opregte ENGELSCHE BOKKIN[illegible] MALAGASCHE CITROENEN; fijnzoute Bootsma[illegible] WINTERHARING, fijne en dito gemarineerde H[illegible] RING; opregte Bergsche ANCHOVISCH, ZOUT[illegible] VISCH, en alle soorten van MINERALE WAT[illegible] REN, BITTERWATER, en fijne ENGELSCH[illegible] BIEREN.

Arnhem 17 Nov. Nieuwe Weit van ƒ 12,50 tot ƒ 15,[illegible] Rogge van ƒ 9,50 tot ƒ 10,25; Boekweit van ƒ 7,50 [illegible] ƒ 8,25; Gerst van ƒ 6,50 tot ƒ 7,50; Voerhaver [illegible] ƒ 3.80 tot ƒ 4.50; Paardeboonen van ƒ 9,00 tot ƒ 9,[illegible] Graauwe Erwten van ƒ 9,00 tot ƒ 10,25; Groene [illegible] van ƒ 12,00 tot ƒ 13,00; Geele dito van ƒ 10,50 tot ƒ 11,[illegible] Aardappelen van ƒ 2,50 tot ƒ 3,00 het Ned. mud; Bo[illegible] van ƒ 0,90 tot ƒ 1,00 het Ned. pond.

WAARNEMINGEN, gedaan op het Koninklijk Ned[illegible] Meteorologisch Observatorium te Utrecht. (*Zonnenbu*[illegible]

Nov.	Uren.	Wind-rigting.	Wind-kr.	Barom. bij 0o	Ther. F	Afwijk. d. temp.	Vochtigh.	Gev. regen	Aanmerkin[illegible]
17	2	ono.	3	747,10	33,3	— 5.8	0,80	0	Bewolkt.
	10	ono.	5	49,27	34,3		82	0	Helder.
18	8	no.	5	52,54	34 0		69	0	Zwaar bew[illegible]

PRIJZEN DER EFFECTEN.

AMSTERDAM 17 November 1854.

OMSCHRIJVING.			volgens de Societ. tot [illegible] des Obligatie-Hand[illegible] van	tot	gebl[illegible]
NEDERLAND.					
Werkel. Schuld. . . .	$2\frac{1}{2}$	pCt.	$59\frac{1}{16}$	$59\frac{1}{8}$	59[illegible]
dito dito	3	„	$70\frac{1}{4}$	$70\frac{5}{16}$	70[illegible]
dito dito	4	„	89	$89\frac{1}{8}$	89[illegible]
Amortisatie-Sijndicaat	$3\frac{1}{2}$	„	$86\frac{1}{4}$		
Oost-Indische Leening	4	„	$88\frac{7}{8}$		
RUSLAND.					
Oblig. bij *Hope en Co.*	5	„	$99\frac{1}{2}$	$99\frac{3}{4}$	99[illegible]
Obligat. 1828 en 1829	5	„	$98\frac{5}{8}$		
Certificaten 1840 . .	4	„	$75\frac{1}{8}$		
Certificat. bij *Stieglitz*	4	„	$73\frac{1}{8}$		
dito Adm. te Lond.	$4\frac{1}{2}$	„	$83\frac{3}{4}$		
POLEN.					
Aand. 1835, fl. 500		ƒ	$138\frac{1}{4}$	$138\frac{1}{2}$	
SPANJE.					
Obligatien	1	„	$17\frac{15}{16}$		
dito	3	„	$37\frac{5}{8}$	$37\frac{7}{8}$	3[illegible]
Binnenl. Schuld. . . .	3	„	$32\frac{5}{8}$	$32\frac{13}{16}$	4[illegible]
Amortisable, ...			$4\frac{5}{8}$	$4\frac{11}{16}$	
Bewijzen Coupons. . . .			$5\frac{5}{8}$		
OOSTENRIJK.					
Oblig. Metalick	5	pCt.	63	$63\frac{3}{8}$	63[illegible]
dito dito N.	5	„	$73\frac{1}{8}$	$73\frac{3}{8}$	73[illegible]
dito dito La B.	5	„	$73\frac{1}{8}$	$73\frac{3}{8}$	73[illegible]
dito dito	$2\frac{1}{2}$	„	$31\frac{7}{8}$	$32\frac{1}{16}$	

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.

BIJVOEGSEL VAN DE UTRECHTSCHE COURANT VAN ZATURDAG 18 NOVEMBER 1854.

Zitting van den Stedelijken Raad.

Avondzitting Vrijdag 20 October.

(*Vervolg.*)

Vervolg van de discussiën over de opmerking van den heer *Ackersdijck* betreffende de bank van leening en het voorstel van den heer *Schuurman* om de subsidie voor de maats. van moederl. liefdadigheid van de begrooting af te nemen.

De *Voorzitter*, de heer *Kien*, moet nogmaals ernstig in bedenking geven, aan het voorstel van den heer *Ackersdijck* geen gevolg te geven, wanneer althans de vergadering in zijne woorden eenig vertrouwen stelt. Er is, gelijk hij reeds zeide, een bepaald Kon. besluit, dat de inrigting der bank van leening hier ter stede regelt. En wie der aanwezige leden is op dit oogenblik bekend met den inhoud dier verordening? — Spr. zou het een besluit *par surprise* noemen, indien in deze zitting over de vraag wierd beslist. Men wete alleen nog, en bemerke het wel, dat de opbrengst der bank inderdaad geen inkomst der Stad is. Te regt of ten onregte heeft een Kon. besluit — maar de Voorzitter hecht veel aan een Kon. besluit — de verhouding anders geregeld. Wanneer men in den bestaanden toestand verandering wil brengen, dan is het immers later tijds genoeg eene suppletoire begrooting voor te stellen. De leden van den Raad, die erkennen moeten met de zaak niet bekend te zijn, die geen enkel stuk dienaangaande vóór zich hebben, zouden hoogst onvoorzigtig handelen indien zij nu, op dit oogenblik, tot een besluit kwamen.

De heer *Boer* zou bij verschil van meening over een zoo belangrijk punt liever voorstellen eene Comm. te benoemen, om de zaak bedaard te onderzoeken. Hij weet echter niet, of een dergelijk voorstel wel in den smaak der vergadering valt.

De *Voorzitter* herhaalt, dat hij er volstrekt niet tegen is, dat de zaak later wordt in overweging genomen. Hij is in geen opzigt lichtschuw, eene uitdrukking die daar straks door den voorsteller werd gebezigd. Alleen wil hij de vergadering waarborgen tegen een besluit *par surprise*. Hij moet tevens aandringen op bekorting der discussie. Wanneer zoovele tusschenvragen geopperd worden, zal men bezwaarlijk de behandeling der begrooting zelve tot een goed einde brengen.

De heer *Ackersdijck* voert, na bekomen verlof der vergadering, voor de derde maal het woord. Hij vraagt, of het bij surprise kan genoemd worden, daar hij voorleden jaar hetzelfde voorstel gedaan heeft. Hij heeft toen reeds betoogd, dat eene overeenkomst tusschen het stedelijk Bestuur en de regenten van het weeshuis, waarbij deze het beheer der bank van leening op zich namen; doch zich verbinden de helft of een vierde der zuivere winst aan de *stedelijke* aalmoezenierskamer uit te keeren, al is die overeenkomst ook door een koninklijk besluit goedgekeurd, geenszins te weeg brengt, dat die uitkeering niet tot de stedelijke inkomsten zoude behooren; doch alleen, dat aan dat gedeelte van de inkomsten eene bepaalde bestemming gegeven is. En nu vraagt hij, of hij zich in die overtuiging niet verpligt moest achten een post aan te wijzen die op de begrooting ontbreekt. Hierbij behoeft de wettigheid van de overeenkomst niet overwogen te worden, maar wel mag hij vragen, of het niet verwonderlijk is, dat die overeenkomst, welke met dit jaar ten einde liep, vernieuwd is, en een nieuw koninklijk besluit is uitgevaardigd, zonder dat aan den Raad iets daarvan is medegedeeld. Hij eerbiedigt gaarne elks meening, maar, om hem te beschuldigen dat hij eene ongepaste voordragt doet, vertrouwt hij, dat daartoe niet de minste grond bestaat.

De *Voorzitter* zal nu niet langer over de zaak uitwijden, maar laat haar over aan den Raad. Ter beantwoording aan den laatsten spreker deelt hij alleen nog dit mede, dat de besluiten, waarbij de opdragt van het beheer aan het burgerweeshuis werden verlengd, zijn geprovoceerd door de regenten van dat gesticht. Geenszins wil hij toestemmen, dat de uitkeering aan de aalmoezenierskamer niet bij Kon. besluit mag worden bepaald, aangezien naar haren aard de banken van leening geen instellingen zijn om winst op te leveren; en mitsdien, wanneer er eene winst is, die zeer rationeel aan de aalmoezenierskamer wordt uitgekeerd, om tot het verleenen van onderstand te worden aangewend. En evenmin als er grond zou zijn om een legaat, dat aan de aalmoezenierskamer gemaakt wordt, in ontvang en uitgaaf als een blinden post op de begrooting der Stad te brengen, evenmin zou men dat moeten doen ten aanzien der baten van de bank van leening, want ook die zijn eene inkomst, uitsluitend aan de aalmoezenierskamer toegekend. Wordt evenwel de zaak later behandeld, dan zal het wel overweging verdienen, of het wenschelijk zij de bedoelde instelling, die thans op zeer goede wijze bestuurd wordt en onder het toezigt staat van een Collegie, zamengesteld uit geachte en aanzienlijke stadgenooten, met al de daaraan verbonden lasten en moeijelijkheden, die waarlijk niet gering zijn, over te nemen voor rekening van het stedelijk Bestuur en de talrijke bemoeijingen en werkzaamheden van dit Bestuur daardoor nog te vermeerderen. Een ingewikkeld beheer, een aantal ambtenaren, het fourneren van kapitalen, de kans van verliezen, dat alles en nog veel meer is aan die administratie verbonden. Spreker weet niet of het verstandig zou zijn, eene zaak op eens af te breken, die door onze voorouders met wijsheid is tot stand gebragt. Wil men inzage van stukken, verlangt men een nader onderzoek, hij is bereid om deswege te overleggen, maar in ieder geval zij men voorzigtig met deze hoogstmoeijelijke aangelegenheid, al wordt zij dan ook eenvoudig eene zaak van vorm genoemd.

De heer *Voorduin* zal zijne stem moeten onthouden aan het amendement van den heer *Schuurman*. Daardoor toch zou geanticipeerd worden op een, volgens art. 59—61 der armenwet, *later* te nemen raadsbesluit, dat eerst dán vallen kan, als rijpelijk onderzocht zal zijn wat art. 60 dier wet vermeldt. Door het aannemen van het amendement, zou de volstrekte onmogelijkheid geboren worden, eenige subsidie, hoe gering dan ook, toe te staan; want dáárover zou dan *nu reeds* (in strijd met de wet) beslist zijn. In den, door Spr. bereids aangeduiden *voorwaardelijken* zin, zal hij stemmen *voor* den post No. 115, zoo als die is voorgedragen en toegelicht.

De heer *v. Ittersum* moet hier nog bijvoegen, dat de maatschappij van moederlijke liefdadigheid niet alleen is opgerigt met overleg van de Stedel. Regering, maar door haar zelfs het Bestuur werd benoemd, hetgeen, zoo hij meent, nog steeds bij iedere vacature plaats heeft. Spr. zou het zeer betreuren, als die inrigting, die alle jaar van H. Maj. de Koninginne-moeder eene gift van ƒ 200 ontvangt, en welker nuttige strekking zoo ruimschoots is ondervonden, niet voortdurend op deze kleine toelage zou mogen blijven rekenen, die toch bij het begin harer oprigting haar is toegezegd, en op welker behoud de leden van het Bestuur, bij zulke belangelooze bemoeijingen, wel mogen aanspraak maken.

De heer *Schuurman* erkent gaarne de liefdadige strekking dier inrigting, doch hij beschouwt deze maatschappij niet anders, dan eene particuliere inrigting, en ten gerieve van zulke inrigtingen, hoe nuttig hare strekking ook mag zijn, mag de Raad niet beschikken over de gelden door de burgeren met moeite bijeengebragt.

In omvraag wordt het voorstel van den heer *Schuurman* met 17 tegen 3 stemmen verworpen. Vóór de heeren *Schuurman*, *Vosw. Dorselen* en *Boer*.

Het voorstel van den heer *Ackersdijck* wordt insgelijks verworpen met 16 tegen 4 stemmen. Voor de heeren *Hinlopen*, *Karsten*, *Ackersdijck* en *Boer*.

De heer *Ackersdijck* stelt voor, om het Dagel. Bestuur uit te noodigen de stukken tot deze zaak betrekking hebbende wel te willen mededeelen.

De *Voorzitter* verklaart ten aanzien van dit voorstel, dat er bij Burg. en Weth. volstrekt geen bezwaar bestaat om inzage der verlangde stukken te geven. Daarvoor is evenwel, naar het hem voorkomt, een bepaald verzoek van den Raad gansch overbodig. Burg. en Weth. hebben tot dusverre nooit eenige moeijelijkheid gemaakt, om stukken uit het archief door de Raadsleden te doen inzien.

Art. 116. — Jaarwedden van Heelmeesters, Vroedmeesters, Vroedvrouwen, enz.

De heer *Visscher* merkt op, dat er sedert eenigen tijd slechts 1 Stadsvroedmeester is, ofschoon er 3 behoorden te zijn, en dat er slechts 2 Stadsvroedvrouwen zijn. Wel erkent hij de goedwillenheid van den Hoogleeraar in dat vak, om voorshands die betrekking gratis waar te nemen, doch dat kan toch zoo niet blijven; hij vraagt of dit dralen ook zamen kan hangen met de reeds lang beloofde voordragt tot het doen van *benoemingen*, naar luid van het laatste gedeelte van art. 145 der gemeentewet? Spr. meent bij deze gelegenheid nog te moeten aanbevelen het oprigten van eene Stadsapotheek. In Amsterdam kosten de recepten slechts door elkander $5^1/_2$ cent, en hier wordt er nog 33 à 35 cts. voor betaald. Vergeefs waren tot nu toe de bemoeijingen van Burg. en Weths. en van Commissien tot regeling der geneeskundige armenverzorging. Na de invoering der armenwet, mag men nu althans op meerdere welwillendheid en te zamenwerking der verschillende ambtsbesturen hopen.

De *Voorzitter* zegt, dat de bestaande vacature geen bezwaar oplevert, juist om de reden, door den Spr. aangevoerd. Omtrent dit punt in het algemeen zijn er onderhandelingen aanhangig.

De heer *Verloren* zegt, dat wel te regt de traktementen voor 3 Vroedmeesters in dit cijfer begrepen zijn, want ofschoon er thans slechts één bestaat; die vacatures spoedig kunnen vervuld worden. Hij acht het gevaarlijk, om dezen post te doen vervallen.

Art. 122 wordt, nadat het voorstel der Comm. om naar bevind van zaken welligt tot de aflossing ook der 2e en 3e onderneming over te gaan, door den Voorzitter is toegelicht, goedgekeurd, zooals het door haar was gewijzigd, en mitsdien gebragt op eene som van ƒ 70,750.—

Art. 123. — Pensioenen.

De heer *Schuurman* meent, dat de hier uitgetrokken som voor pensioenen niet geheel wordt uitgegeven, en zoo lang er geen pensioenfonds bestaat, en het pensioneren niet voor vast is geregeld, wenscht hij dezen post tot het juiste bedrag der toegekende pensioenen te zien uitgetrokken en dus met ƒ 804 te verminderen.

De *Voorzitter* kan zich niet vereenigen met het denkbeeld, om pensioenen toe te kennen als een verkregen regt. De ondervinding leert, welke ontzaggelijke sommen ten gevolge eener zoodanige regeling kunnen benoodigd zijn.

De heer *Schuurman* wenscht juist, dat de ambtenaren weten wat hun regt is en waarop zij aanspraak kunnen maken; hij wenscht geen pensioen bij gunst toegekend te zien. — Het is daarom ook, dat hij de zaak wenscht geregeld te zien, en tot zoo lang meent hij, dat de post tot het werkelijk uit te betalen bedrag wierd uitgetrokken.

De heer *Ackersdijck* ondersteunt het eerste gedeelte van het gevoelen van den laatsten spreker. Hij moet erkennen dat de stedelijke ambtenaren reeds karig betaald worden. Dat maakt, dat ze niets kunnen overleggen voor den ouderdom. Wanneer de Raad niet kan besluiten, om de tractementen te verhoogen, dan meent Spr., dat men verpligt is den ijver der ambtenaren op te wekken, door hun de zekerheid te geven, dat zij na een zeker aantal jaren op pensioen kunnen rekenen. Om den ambtenaar een pensioen als genade toe te kennen, acht Spr. vernederend; het moet eene belooning voor zijn trouwen arbeid zijn. — Spr. is van meening, de som te behouden, zoo als die is voorgedragen.

De *Voorzitter* acht het van gewigt, dat de Raad in deze niet praejudiciëre. Regt geven op pensioen, zou eene zaak wezen van veruitziende gevolgen voor de stedelijke financiën.

De heer *Verloren* wijst er op, dat dit cijfer het vorige jaar ƒ 1000 lager is begroot geweest. Eene verhooging van dien post zou de deur openen om de aanvragen te vermeerderen, daar hierdoor de ambtenaren in de waan zouden worden gebragt dat het beginsel, om pensioenen te verleenen, reeds bij den Raad was aangenomen.

De *Voorzitter* meent den laatsten Spreker te moeten herinneren, dat de Raad zelf de pensioenen verleent, en dat door het pensioen, verleend aan een der heeren docenten van het Gymnasium, deze post hooger is geworden dan een vorig jaar.

De heer *Karsten* meent zich te herinneren, dat de Voorzitter bij eene vroegere beraadslaging te kennen had gegeven, dat het Stedelijk Bestuur op het daarstellen van een pensioenfonds voor de stedelijke ambtenaren bedacht was. Het zou hem leed doen, indien men van dit denkbeeld was teruggekomen. Hij acht het veel wenschelijker, dat aan een ambtenaar, na langjarigen dienst, regtens eenig pensioen worde toegekend, waartoe deze zelf heeft bijgedragen, dan dat hem dit als eene loutere gunst worde toebedeeld. Bovendien is het schenken van zoodanig gunstbewijs van toevallige omstandigheden afhankelijk, daar het al of niet aanwezig zijn van twee of drie raadsleden op het toekennen of weigeren daarvan van beslissenden invloed kan zijn.

De *Voorzitter* herhaalt, dat hij voor zich volstrekt niet behoort onder de voorstanders van pensioenfondsen, omdat hij die beschouwt als een zeer drukkenden last. Bij hem kan mitsdien het voornemen niet bestaan om in dien zin een voorstel te doen. Liever nog zou hij den tax der traktementen zien verhoogen.

In omvraag wordt het voorstel van den heer *Schuurman* met 15 tegen 5 stemmen verworpen. Vóór de heeren *Jongeneel*, *Verloren*, *Schuurman*, *Voswinkel Dorselen* en *Boer*.

Bij art. 125. — Proceskosten — wordt, naar aanleiding van hetgeen daarbij door de Commissie werd aangeteekend, door den *Voorzitter* medegedeeld, dat reeds meer dan eenmaal naar den stand der zaken is gevraagd geworden, en dat de Advocaat berigtte, dat ten aanzien van sommige moeijelijkheden waren ontstaan, en er ten aanzien van andere een oponthoud was veroorzaakt.

Art. 129. — Kosten der Schutterij. — De Comm. heeft voorgesteld dezen post te verminderen met *f* 600.

De *Voorzitter* acht het strijdig met de regelen eener goede administratie, voor dezen post op de stedelijke begrooting minder uit te trekken, dan het eindcijfer van de begrooting der Schutterij zelve bedraagt, zoo als het door den Raad werd goedgekeurd. De mindere raming is gebaseerd op de kosten, die de Schutterij in vroegere jaren vereischte; maar zulk een grondslag, die toch altijd onzeker is, kan geene aanleiding geven, om voor dezelfde zaak twee ongelijke cijfers te stellen. De strekking om overal op te bezuinigen is hier weder blijkbaar, en als men dezen weg volgt, zal men binnen weinige jaren zonder saldo zijn.

De heer *v. Ittersum* meent dat het verband kan behouden worden, al wordt de post verminderd. Als men toch zoo vele vorige jaren naziet, dan kan men daaruit wel zijne berekening maken, en dan blijkt er uit, dat men dit cijfer niet heeft noodig gehad. Is er trouwens eene vermeerdering noodig, dan kan die door overschrijving gevonden worden.

De *Voorzitter* kan niet begrijpen, waarom, als men eene partiële begrooting goedkeurt men datzelfde cijfer niet op de algemeene begrooting wenscht aan te nemen.

De heer *Ackersdijck* deelt in deze zwarigheid. Deze vergadering kan toch niet twee verschillende begrootingen aannemen. Deze post behoort met de begrooting van de Schutterij, den vorigen dag aangenomen, overeen te stemmen. Het voorstel der Comm. is in dezen financiëel onhoudbaar.

In omvraag wordt het voorstel der Comm. met 13 tegen 7 stemmen verworpen. Vóór de heeren *Boer*, *v. Ittersum*, *v. Cleeff*, *Jongeneel*, *Verloren*, *Schuurman* en *Voswinkel Dorselen*.

Op voorstel van den *Voorzitter* wordt besloten, den post van onvoorziene uitgaven te behandelen, nadat het onderzoek der inkomsten zal zijn ten einde gebragt.

Bij eene herstemming over het voorstel der Comm. over art. 97: „Onderhoud der stedelijke gebouwen," met *f* 400 te verlagen, waarover in de vorige vergadering de stemmen hadden gestaakt, staken de stemmen andermaal. Dit voorstel wordt dus, volgens art. 50 der Gem. wet, geacht niet te zijn aangenomen.

INKOMSTEN. — Op voorstel van den heer *Schuurman*, wordt besloten art. 3: „opcenten op de personele belasting voor alsnog te laten aanstaan.

Art. 5. — Belasting op het geslagt. — De Comm. heeft voorgesteld, de raming van dit art. met *f* 3000.— te verhoogen.

De *Voorzitter* is van meening, dat de berekening der Comm. haren juisten grondslag mist, aangezien men uit de opbrengst van den accijns op het rund- en kalfsvleesch in vorige jaren niet tot de opbrengst voor het vervolg kan besluiten. De opheffing toch van den accijns op het schapen- en varkensvleesch zal op den duur een minder verbruik van het andere vleesch ten gevolge kunnen hebben. Men kan het wagen, als men wil, maar hij is tegen het hoog ramen der inkomsten omdat men uit de mogelijke meerdere opbrengst het saldo moet verkrijgen.

De heer *Voorduin* is tegen de voorgestelde verhooging. Te regt zegt de memorie van toelichting, „dat de opbrengst van accijnsen, in het algemeen, hoogst wisselvallig is." Maar hier is meer. Bij de vroeger ongekende duurte van het vleesch, is er, voor den gemeenen man, ja zelfs voor den burgerman, helaas! schier geen aankomen aan. De oorzaken, waaraan die duurte is toe te schrijven, schijnen, althans niet spoedig, te zullen ophouden. Het gebruik van vleesch, waarmede de opbrengst der accijnsen op dat artikel, gelijken tred houdt, zal eerder *af-* dan *toenemen*. Vele huisgezinnen, door ziekten geteisterd, kunnen zich die uitgaven, hoe langer hoe minder, getroosten. De berekeningen in het verslag der Comm., zijn aan een vroeger tijdvak ontleend; zij loopen over jaren, waarin de prijzen van het vleesch *anders* waren dan thans; zij bewijzen, dus naar Sprekers oordeel, niet dat wat men daarmede bewijzen wil: al ware het zelfs, dat aan geene bedenking hoegenaamd onderhevig ware wat, dáár ter plaatse, omtrent de verhouding van het gebruik en den accijns van varkens en schapenvleesch, tot dat van andere vleeschsoorten, staat vermeld; vooral wanneer men uit de afschaffing van den accijns op varkens- en schapenvleesch, eenig gevolg trekken wil tot het vermoedelijk vermeerderen van het gebruik en den accijns van rund- en kalfsvleesch. Voor zulke vermeerdering is uit die berekeningen geen genoegzamen waarborg te ontleenen, om de voorgestelde verhooging aan te nemen.

De heer *v. Cleeff* zegt, dat de Comm. gemeend heeft, veilig een hooger cijfer te kunnen voorstellen, daar uit het voorbeeld van vorige jaren duidelijk blijkt, dat die belasting meer heeft opgebragt. De Comm. heeft dit te meer met gerustheid gedaan, omdat zij in aanmerking heeft genomen, dat in vroegere jaren het vee werd aangegeven voor eene zekere som, en de taxateurs stelden alsdan een zeer laag cijfer; thans is dat niet meer zoo. Elk moet nu zijn eigen beest taxeren, en als men begrijpt, dat de aangifte beneden de waarde is, kan de Commies het aangegeven stuk vee voor de taxatie behouden met 10 pCt. verhooging. Sedert de invoering van dat stelsel is de belasting op het geslagt aanmerkelijk gestegen.

In omvraag wordt het voorstel der Comm. met 16 tegen 4 stemmen aangenomen. Tegen de heeren *Voorduin*, *Mulder*, *v. Beest* en *Kien*.

Eene verhooging van art. 10: „kollektief zegel" is een noodzakelijk gevolg van de hoogere raming van het geslagt.

Art. 13. — Verpachte doorvaartregten, marktgelden en dergelijke.

De heer *Schuurman* wenscht dezen post onder letter *f*, „het stellen van banken op de wekelijksche markt op de Smeebrug *f* 100" liever te brengen onder de administratie van den algemeenen marktmeester; de bediening zal dan beter zijn dan de tegenwoordige. — De zeilen, welke boven die banken worden gespannen, om de verkoopers tegen regen of zon te beschutten, zijn in een zoodanigen toestand, dat ze niet meer beschutten kunnen.

De *Voorzitter* geeft te kennen, dat het ook zeer de wensch is van Burg. en Weth. om langzamerhand gewenschte verbeteringen in het marktwezen in te voeren, en geeft eenige redenen op, waarom er voor het oogenblik bezwaarlijk verandering kan worden gebragt in den toestand der markt op de Smeebrug.

Art. 14. — Opbrengsten van doorvaart-regten, enz., waarvan de invordering bij *gaardering* geschiedt.

De heer *Schuurman* wenscht den post onder letter *g*, bruggelden te Nederhorst den Berg, liever te zien verpacht; de collectie en administratie loonen bedragen 45% van de ontvangst. Liever nog zag hij, dat de stad zich van eene zoo verwijderde zaak ontdeed. Spr. zegt, dat niettegenstaande de vele uitgaven, hij nogthans zoude wenschen, dat deze ontvangst uit de rij der ontvangsten wierd uitgewischt; hij meent het niet doelmatig, dat de stad in concurrentie treedt met hare ingezetenen.

De *Voorzitter* deelt het gevoelen van den heer *Schuurman* en acht het in het belang der Stad, om zich van deze bezitting te ontdoen. Maar er bestaat een gewigtig bezwaar, om aan dezen wensch gevolg te geven, namelijk de moeijelijkheid om een kooper te vinden. De ambachtsvrouw van Nederhorst den Berg is zeer gezind om haar aandeel in de brug aan de Stad over te doen, maar minder om dat van de Stad voor zich te nemen. Overigens kan men zich verheugen, dat deze bezitting in de laatste jaren althans iets opbrengt.

De heer *Ackersdijck* ondersteunt het gevoelen des Voorzitters, en zou voorstellen dit onderwerp, even als het jaagpad van Woerden, tot een opzettelijk punt van overweging te maken. Spr. kan zich naauwelijks voorstellen, dat die verpligting op de Stad zou moeten blijven rusten. De Stad heeft den last wel op zich genomen; doch in haar eigen belang; wanneer zij het voor deze gemeente niet meer de kosten waard rekent, dat die brug blijft bestaan, schijnt hem toe dat zij het onderhoud kan opgeven; die het dan goedvindt kan de brug onderhouden. Spr. zou in bedenking geven, of het niet het best ware, eene Comm. te benoemen, om te onderzoeken in hoeverre de Stad verpligt is die zaak aan te houden.

De heer *Verloren* zegt, dat de zaak van het Leidsche jaagpad in handen eener Comm. is geweest. Deze heeft bevonden dat die zaak van dien aard is, dat de Stad zich er niet aan kan onttrekken, vermits deswegens bestaat eene akte van verbindtenis tusschen de stad Utrecht, Leiden en Woerden, waarbij uitdrukkelijk is bepaald, dat dezelve niet kan verbroken worden, als met wederzijdsch goedvinden. Hoe het met de brug in kwestie gelegen is, is Spr. niet bekend. Zeker kan die als eenen lastpost worden aangemerkt; doch het is even zeker, zegt Spr., dat die last vroeger door de Regering van Utrecht met goede inzigten is opgenomen.

De *Voozitter* zal deze zaak gaarne een nader punt van onderzoek doen uitmaken.

Art. 15. — Retributie van de algemeene begraafplaats. — De Comm. stelt voor, dezen post met *f* 1,200 te verhoogen.

De *Voorzitter* verklaart zich niet voor het voorstel der Comm. Bepaald bezwaar heeft hij er ook niet tegen, omdat de zaak toch eerlang eene regeling wacht. Maar hij zou de voorkeur geven aan een blinden post.

Bij art. 20 wordt door de Comm. in bedenking gegeven, om de dividenden op de aandeelen der stad in het gebouw voor kunsten en wetenschappen en in de ondernemingen tot aanbouw van huizen aan de van Wijckskade, voor memorie uit te trekken.

De *Voorzitter* merkt daaromtrent aan, dat dit voorstel ten aanzien van het laatstgenoemde dividend wel niet veel gevolg zal hebben, indien het plan tot verkoop der huizen in 1855 kan worden geëffectuëerd. Hij is echter niet tegen het voorstel.

De heer *Boer* vraagt naar het aandeel van de Stad in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. De renten der aandeelhouders zijn verzekerd door de Prov. Staten, zoodat deze post niet *pro memorie* maar op *f* 405 zou moeten uitgetrokken worden.

De *Voorzitter* zou het veiliger achten, indien het dividend wegens het Gebouw voor memorie werd uitgetrokken. Er bestaat hieromtrent nog onzekerheid en een vroeger Raadsbesluit zou moeten gewijzigd worden.

Het zou den heer *Voswinkel Dorsselen* meer geregeld voorkomen, dat er eene som in ontvangst werd gebragt, en deze niet op zich zelve wierd geadministreerd, al vorderde dit, wat Spreker niet weet, een bepaald raadsbesluit. De renten toch, door de Prov. Staten verzekerd, komen als eene zekere bate in Stads kas.

In omvraag wordt het voorstel der Comm. met 18 tegen 2 stemmen aangenomen. Tegen de heeren *Voswinkel Dorsselen* en *Kien*.

Art. 28. — Verkoop van woningen enz. op de van Wijcks-Kade. — De Comm. verlangt dezen post met *f* 43,750 verhoogd te hebben, in verband met een dergelijken post in uitgave, voor het 2e en 3e blok huizen.

De heer *v. Ittersum* zegt, dat, aangezien het nog niet gebleken is, dat de poging van de Comm. mislukt is, ten einde het denkbeeld te verwezenlijken om de opcenten op de Pers. belasting op 4—20 te brengen, door hem thans, als amendement, in overeenstemming met het andere aanwezige lid der Commissie wordt voorgesteld, het cijfer van *f* 70,750, door de Commissie voorgedragen met nog *f* 6000 te verhoogen, daar het toch meer dan waarschijnlijk is, dat die huizen een hooger cijfer zullen opbrengen, dan thans geraamd is.

De *Voorzitter* kan zich met dit voorstel niet vereenigen. Het ware gevaarlijk op meer te rekenen, dan door de Comm. werd aangeduid. Trekt men meer uit in ontvang dan in uitgaaf, dan vervalt het denkbeeld om hetgeen de verkoop mogelijk meer opbrengt dan de aflossing der aandeelen, tot delging van andere schuld te bezigen. Dan geeft men als het ware aan de hand om zulk eene meerdere opbrengst in de gewone huishouding te laten wegvloeijen.

De heer *M. v. Cleeff* zegt, dat het voorstel van den heer *v. Ittersum* nog kan verdedigd worden, op grond dat de waardering der huizen hooger is als de schuld op de huizen nog niet afgedaan. Spr. zou niet wenschen, dat die hoogere opbrengst als eene buitengewone ontvang in Stads kas moest vloeijen. De afgeloste schuld is bijeen gebragt door de ingezetenen. Er is een werkelijk avans op de schuld ten laste der huizen, en door dat weder in rekening te brengen worden de ingezetenen gevrijwaard tegen verhoogde belasting.

De *Voorzitter* merkt aan, dat het gemakkelijk valt denkbeeldige cijfers aan te nemen en te hooge sommen te beramen; maar men kan daardoor ook gemakkelijk ongelegenheid in de financien brengen.

De heer *v. Cleeff* meent, dat men de belangen van de Stad niet zou voorstaan, als men de huizen voor minder geld afstond als de wezenlijke waarde.

De *Voorzitter* vindt het onraadzaam, eene hooge verkoopsom voor die panden uit te trekken, juist omdat het nog van zooveel omstandigheden afhangt, of de verkoop wel zal kunnen plaats hebben.

De heer *Ackersdijck* zegt, dat niemand meer dan hij zou verlangen, dat de Raad niet behoefde over te gaan tot de verhooging der opcenten. Het voorstel is echter bedenkelijk. De verkoop kan tegenvallen en in elk geval behoort de opbrengst daarvan niet tot de inkomsten der Stad, maar tot haar kapitaal. Spr. zou het gevaarlijk vinden, om het kapitaal en de inkomsten te verwarren. Ook zou Spr. wel verlangen de opcenten door eene andere heffing te doen vervangen, want die belasting komt hem voor den middelstand zeer drukkend voor; doch hij ziet inderdaad niet in, hoe dat zoude kunnen geschieden. En hij acht het ongeraden dat het Sted. bestuur een zoo zorgvol jaar met bekrompene financiën zoude te gemoet gaan.

(Het vervolg in een aanstaand No.)

Utrecht, bij L. E. BOSCH en Comp.